

Lakiosasto

27.12.1999

Työeläkelaitoksille

I MUUTOKSET VAPAAEHTOISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN EHTOIHIN ON VAHVISTETTU

II MUUTOKSET ELÄKEKASSOJEN OHJESÄÄNTÖIHIN ON VAHVISTETTU

1 YKSILÖLLISEN ELÄKEVAKUUTUKSEN VEROTUKI PIENENEE

Hallituksen esityksestä laeiksi tuloverolain sekä varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta (HE 32/1999 vp) kerrottiin yleiskirjeessä A 18/99. Tasavallan presidentti vahvisti lait 23.12.1999.

Vapaaehtoisten eläkevakuutusmaksujen täysimääräistä verovähennys-oikeutta tiukennettiin. Vahvistetun lain mukaan vakuutuksen täysimääräisen vähennysoikeuden edellytyksenä on, että vakuutettu siirtyy eläkkeelle aikaisintaan 60 vuotta täytettyään ja enimmäiseläketaso muodostuu 60 prosentiksi. Puoliso voi vähentää ansiotuloistaan täysimääräisenä toisen puolison eläkevakuusmaksuja enintään 15 000 markkaa vuodessa. Summa sisältyy 50 000 markan enimmäismäärään.

Vähennysoikeuden edellytyksistä on vakuutuksenottajan esitettävä veroilmoituksen yhteydessä vakuutusyhtiön selvitys. Selvitystä ei kuitenkaan jatkossakaan tarvita, jos halutaan vähentää 15 000 markkaa oman vakuutuksen maksuja.

Hallituksen esitykseen sisältyi ehdotus TVL:n 143 §:n 5 momentin kumoamisesta. Eduskunta hyväksyi lain kuitenkin valtiovarainvaliokunnan mietintöön (VaVM 23/1999 vp) sisältyvän ehdotuksen mukaisena. Ennen 1.10.1992 otettujen yksilöllisten vapaaehtoisten eläkevakuutusten verotuki säilyy siten ennallaan. Tällainen vakuutuksenottaja saa vähentää 50 000 markkaa vuodessa, enintään kuitenkin 10 prosenttia ansiotuloista, vaikka hän ei olisikaan esittänyt veroviranomaiselle edellä mainittua selvitystä.

Voimaantulo

Eläkevakuutusmaksujen vähennysoikeuden edellytyksenä olevaa uutta ikärajaa ja uutta eläketasoa sovelletaan 23.6.1999 jälkeen otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 1999 alkaen. Muita eläkevakuutusmaksuja

Lakiosasto

27.12.1999

koskevia muutoksia sovelletaan vuoden 2000 alusta kaikkiin vakuutuksiin.

2

MUUTOKSIA ELÄKEKASSOJEN OHJESÄÄNTÖIHIN

Yleiskirjeissä A 22/99 ja A 32/99 kerrottiin hallituksen esityksen 44/1999 vp aiheuttamista muutoksista lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelakiin, taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelakiin, maatalousyrittäjien eläkelakiin ja merimieseläkelakiin.

Työeläkekassalle, merimieseläkekassalle ja esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassalle säädettiin soveltuvin osin vastaava vakavaraisuusmekanismi kuin työeläkevakuutusyhtiöillä. Lisäksi lakeihin lisättiin eräitä sijoitustoimintaa, johdon kelpoisuutta ja vahingonkorvausvelvollisuutta koskevia säännöksiä. Vahvistetut lait tulevat voimaan 31.12.1999. Muutokset liittyvät laajempaan kokonaisuuteen työeläkelaitosten rahoituksen, vakavaraisuusvaatimusten, sijoitustoiminnan ja hallinnon uudistamista.

Eduskunnan vastaus (EV 33/1999 vp) edellytti edellä mainittuihin lakeihin liittyvien asetusten muuttamista, koska kassojen hallinnon järjestämisestä ja tehtäviä koskevat yleissäännökset siirtyvät mainittujen lakien voimaantullessa asetustasolta lakiin. Asetusten muutokset vahvistettiin 3.12.1999, ja ne tulevat voimaan 31.12.1999. Kassojen tulee järjestää toimintansa asetusten mukaisiksi vuoden kuluessa asetusten voimaantulosta. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hallintoelinten kokoonpanon tulee täyttää asetuksen edellytykset valittaessa hallintoelinten jäseniä 1.1.2002 alkavalle toimikaudelle.

3

YLEISKIRJEEN LIITTEET JA SÄÄDÖSTEN TILAAMINEN

Tämän yleiskirjeen liitteenä ovat lait nro 1218-1219/1999 sekä asetukset nro 1118-1120/1999. Säädöksiä voi suomen- ja ruotsinkielisinä tilata Oy Edita Ab:sta, puhelin (09) 5660 566.

ELÄKETURVAKESKUS

Helena Tapio
Markku Sirviö

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 33 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 935/1993, sekä
muutetaan 96 § ja 143 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä 96 § on osaksi laeissa 1502/1993, 1465/1994, 1549/1995 sekä 996 ja 1126/1996, seuraavasti:

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Verovelvollisella on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan lakisääteinen työntekijän eläkemaksu ja työttömyysvakuutusmaksu, omasta ja puolisonsa pakollisesta tai lakisääteisestä eläkevakuutuksesta ja tällaiseen eläkkeeseen liittyvästä rekisteröidystä taikka eläkesäätiössä tai eläkekassassa kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suorittamansa maksut. Myös vakuutusyhtiössä järjestetyn kollektiivisen lisäeläketurvan maksut ovat kokonaan vähennyskelpoisia edellyttäen, että tällä tavoin järjestetty lisäeläketurva vastaa edulltaan enintään rekisteröityä lisäeläketurvaa.

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksensa maksuja 50 000 markkaa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutusopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädettyllä tavalla vähennys-

kelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 5 000 markkaa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jomankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat verovuonna enintään 15 000 markkaa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutusopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 50 000 markan enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitetun vakuutuksen maksuja enintään 15 000 markkaa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädettyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen maksuista 60 prosenttia, vuo-

nessa kuitenkin enintään 30 000 markkaa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

Kertamaksullisen eläkkeen tai erillisenä myönnetyn työkyvyttömyyseläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Verovelvollisen oman tai hänen puolisonsa eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, ettei saman vakuutuksen maksuja ole vähennetty elinkeinotulosta tai maatalouden tulosta.

Vapaaehtoisena eläkevakuutuksena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä puolivuositain tai lyhyemmin väliajoin vakuutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan. Tätä pykälää sovellettaessa otetaan huomioon myös kansaneläke.

Eläkevakuutusmaksuvähennys tehdään sen puolison ansiotuloista, joka on vaatinut vähennystä. Vaatimus on esitettävä ennen vähennysvuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vähennystä voida tehdä siten kuin puoliset ovat sitä vaatineet, se tehdään ensisijaisesti sen puolison tuloista, jonka valtionverotuksen puhtaan ansiotulon määrä on suurempi.

Ulkomaisesta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Vakuutus katsotaan kuitenkin Suomesta otetuksi, jos sen on myöntänyt ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa oleva kiinteä toimipaikka. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, maksamat vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perus-

tuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 50 000 markkaan saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2000 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään korkoon myös siinä tapauksessa, että korko maksetaan ennen 1 päivää kesäkuuta 2000.

Eläkevakuutusmaksujen vähennysoikeuden edellytyksenä olevaa 60 vuoden ikärajaa ja 60 prosentin eläketasoa sovelletaan 23 päivän kesäkuuta 1999 jälkeen otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 1999 alkaen. Muita eläkevakuutusmaksujen vähentämistä koskevia muutoksia sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 2000 alkaen kaikkiin tässä laissa tarkoitettuihin vakuutuksiin. Viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 1999 otettuun eläkevakuutukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olevia 58 vuoden ikärajaa ja 66 prosentin enimmäiseläketasoa koskevia säännöksiä ennen tätä lakia voimassa olleessa muodossa. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1219

Laki

varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 10 §:n 16 kohta, sellaisena kuin se on laissa 230/1999, seuraavasti:

10 §

Verovapaat varat

Veronalaisia varoja eivät ole:

16) luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän korkotulon lähdeverosta annettussa laissa (1341/1990) tarkoitettu joukko-velkakirja eikä mainitussa laissa tarkoitettu

talletus silloinkaan kun talletukselle ei ole maksettu korkoa, eikä myöskään talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslaissa (726/1988) tarkoitettu verovapaa talletus;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1118

Asetus

työeläkekassan ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
kumotaan työeläkekassan ohjesäännön sisältävän 7 päivänä marraskuuta 1975 annetun asetuksen (846/1975) 12 a ja 13 §, sellaisena kuin niistä on ja 12 a § asetuksessa 803/1997, muutetaan 1, 4, 9 ja 10 § ja 11 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § asetuksessa 57/1985, 4 § osaksi asetuksissa 947/1995 ja 921/1996, 9 § mainitussa asetuksessa 921/1996 ja 10 § asetuksessa 803/1997, seuraavasti:

1 §

Työeläkekassan tehtävänä on huolehtia työntekijäin eläketurvan järjestämisestä siinä laajuudessa kuin lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa (134/1962) ja sen nojalla on säädetty tai määrätty.

Työeläkekassan kotipaikka on Helsingin kaupunki.

4 §

Valtuuskunnan tulee lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää hallituksen jäsenten palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;

2) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan;

3) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta.

9 §

Hallitukseen kuuluu, puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi kymmenen valtuuskunnan työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvien työalojen edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta valitsemaa jäsentä,

joista viiden tulee edustaa työnantajia ja viiden työntekijöitä. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kullekin jäsenelle on valittava henkilökohtainen varamies. Jos jäsen tai varamies eroaa tehtävistään kesken toimikauden, hänen tilalleen on valittava uusi jäsen tai varamies toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi. Hallituksen jäsenillä ja heidän varamiehillään tulee olla, sen lisäksi, mitä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädetään jäsenen kelpoisuudesta, erityinen asiantuntemus työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvilta työaloilta.

10 §

Hallituksen tulee lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää eläkeasioiden ratkaisemisesta;

2) laatia vuosittain työeläkekassan tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

3) huolehtia, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;

4) hyväksyä työeläkekassan sijoitussuunnitelma;

5) hyväksyä vakuutusmaksun laskemisperusteet;

6) ottaa ja erottaa työeläkekassan toimitusjohtaja, johtajat ja johtavassa asemassa olevat toimitusjohtajan välittömät alaiset sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista; sekä

7) kantaa ja vastata työeläkekassan puolesta.

Eläkejaoston ja sijoitusjaoston jäsenet nimetään työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvia työaloja edustavista hallituksen varsinaisista jäsenistä tai heidän henkilökohtaisista varamiehistä. Jos mainittuihin jaostoihin on tarpeen nimetä jäseniä hallituksen ulkopuolelta, hallitus nimeää nämä jäsenet ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen työalojen edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta.

Hallitus voi antaa 1 momentin 7 kohdassa mainitut asiat jäsentensä, toimitusjohtajan tai muun toimihenkilön tehtäväksi.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Muut kuin 1 momentin 6 kohdassa mainitut toimihenkilöt nimittää toimitusjohtaja.

11 §

Hallituksen päätös sijoitussuunnitelman hyväksymisestä on tehtävä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muita asioita käsiteltäessä tulee päätökseksi se mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi puheenjohtajan kannattama mielipide.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Työeläkekassan on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1119

Asetus

esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan ohjesäännöstä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
kumotaan esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan ohjesäännöstä 13 päivänä syyskuuta 1985 annetun asetuksen (762/1985) 10 §:n 2 momentti sekä 12 a ja 13 §, sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 2 momentti ja 12 a § asetuksessa 1088/1997, sekä muutetaan 1, 4 ja 9 §, 10 §:n 1 momentti sekä 11 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 ja 9 § sekä 10 §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 1088/1997 sekä 4 § osittain asetuksessa 948/1995, seuraavasti:

1 §

Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan, jäljempänä eläkekassan, tehtävänä on huolehtia taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaissa (662/1985) tarkoitettujen työntekijäin eläketurvan järjestämisestä siinä laajuudessa kuin mainitussa laissa ja sen nojalla säädetään tai määrätään.

Eläkekassan kotipaikka on Helsinki.

4 §

Valtuuskunnan tulee taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta;

2) päättää valitsemiensa hallituksen jäsenten ja heidän varamiestensä palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;

3) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan.

9 §

Hallitukseen kuuluu puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi kymmenen valtuus-

kunnan valitsemaa eläkekassan toimintapiiriin kuuluvia työaloja edustavaa jäsentä, joista viiden tulee edustaa työnantajia ja viiden työntekijöitä. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta on kullekin jäsenelle valittava henkilökohtainen varajäsen. Jos jäsen tai varajäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen jäljellä olevan toimikauden ajaksi valittava vastaavasti uusi jäsen tai varajäsen.

10 §

Hallituksen tulee esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää eläkeasioiden ratkaisemisesta;

2) laatia vuosittain eläkekassan tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

3) huolehtia, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;

4) hyväksyä eläkekassan sijoitussuunnitelma;

5) hyväksyä vakuutusmaksun laskemisperusteet;

6) ottaa ja erottaa eläkekassan toimitusjohtaja sekä päättää hänen palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

- 7) ottaa ja erottaa eläkekassan muut toimihenkilöt sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista; sekä
8) kantaa ja vastata eläkekassan puolesta.

11 §

Asioita hallituksen kokouksessa käsiteltäessä on kullakin jäsenellä yksi ääni. Hallituksen päätös sijoitus suunnitelman hyväksymisestä on tehtävä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muissa asi-

oissa päätökseksi tulee mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänten jakautuessa tasan tulee päätökseksi mielipide, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Vaali ratkaistaan tällöin kuitenkin arvalla.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1120

Asetus

maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
kumotaan maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun asetuksen (501/1969) 13 § sekä
muutetaan 3 ja 4 §, 5 §:n 3 momentti sekä 9 ja 10 §, 11 §:n 2 ja 3 momentti sekä 14 ja 20 §,
sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi asetuksessa 552/1974, 4 § osaksi asetuksessa 949/1995, 9 § mainituksessa asetuksessa 552/1974, 10 § osaksi mainituksessa asetuksessa 949/1995 ja asetuksissa 1680/1995 ja 4/1997 sekä 20 § asetuksessa 253/1999, seuraavasti:

3 §

Valtuuskunnassa tulee maatalousyrittäjien eläkelain 16 b §:ssä mainittujen puheenjohtajien ja ministeriöiden nimeämien jäsenten lisäksi olla kymmenen jäsentä, jotka edustavat maatalousyrittäjien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovia edustavimpia järjestöjä. Heidän palkkionsa ja matkakustannusten korvaamisen perusteet vahvistaa eläketurvakeskus.

Eläketurvakeskuksen tulee varata maatalousyrittäjien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvoville edustavimmille järjestöille tilaisuus tehdä ehdotuksensa edustajiksi. Jos valtuuskunnan jäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen määrättävä uusi jäsen edellä säädettyssä järjestyksessä.

4 §

Valtuuskunnan tulee maatalousyrittäjien eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) valita hallituksen neljä jäsentä ja heidän varajäsenensä;

2) päättää hallituksen jäsenten palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;

3) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan; sekä

4) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta.

5 §

Syyskokouksessa on:

1) toimitettava joka kolmas vuosi hallituksen jäsenten ja heidän varajäsentensä vaali;

2) toimitettava tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali sekä päätettävä heidän palkkioistaan ja matkakustannusten korvaamisen perusteista; sekä

3) päätettävä hallituksen jäsenten palkkioista ja matkakustannusten korvaamisen perusteista seuraavaksi tilikaudeksi.

9 §

Hallituksessa tulee maatalousyrittäjien eläkelain 16 b §:ssä mainittujen puheenjohtajien ja ministeriöiden nimeämien jäsenten lisäksi olla neljä valtuuskunnan valitsemaa jäsentä, joiden tulee edustaa maatalousyrittä-

jien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovia edustavimpia järjestöjä. Jos jäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen jäljellä olevan toimikauden ajaksi nimettävä tai valittava uusi jäsen.

10 §

Hallituksen tulee maatalousyrittäjien eläkelaislaissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen sosiaalivakuutusturvaa, ryhmähenkivakuutusta, luopumisetuuksia sekä lomitusta koskevien asioiden ratkaisemisesta;

2) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista ja niiden kehittämisestä;

3) huolehtia, että eläkelaitoksen kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;

4) hyväksyä eläkelaitoksen sijoitussuunnitelma;

5) päättää eläkelaitoksen varojen sijoittamisesta;

6) laatia vuosittain eläkelaitoksen tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

7) nimittää ja erottaa eläkelaitoksen toimitusjohtaja ja muut johtajat sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

8) nimittää ja erottaa eläkelaitoksen muut toimihenkilöt sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

9) kantaa ja vastata eläkelaitoksen puolesta; sekä

10) hoitaa muut eläkelaitoksen asiat, sikäli kuin ne eivät kuulu valtuuskunnalle.

Hallitus voi siirtää 1 momentin 1, 5, 8 ja 10 kohdassa mainitut asiat tai osan niistä jaoston ratkaistavaksi. Tällaisen jaoston jäseneksi voidaan nimetä hallituksen jäsenten ohella ainoastaan eläkelaitoksen toimihenkilöitä, ja jaoston koko jäsenmäärästä enemmän kuin puolet tulee olla hallituksen keskuudestaan nimeämiä jäseniä. Asiain valmistelua käsiteltävä varten asetettuihin jaostoihin voidaan nimetä hallituksen jäsenten ohella eläkelaitoksen toimihenkilöitä ja ulkopuolisia asiantuntijoita.

Hallitus voi antaa 1 momentin 1, 5, 8, 9 ja 10 kohdassa mainitut asiat tai osan niistä jäsenensä tai eläkelaitoksen toimitusjohtajan taikka muun toimihenkilön ratkaistavaksi.

11 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on kokouksen puheenjohtajan lisäksi neljä muuta jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla ministeriön nimeämä jäsen ja ainakin yhden valtuuskunnan valitsema jäsen.

Hallituksen päätös sijoitussuunnitelman hyväksymisestä tulee tehdä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muissa asioissa hallituksen päätökseksi tulee se mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänen mennessä tasan tulee päätökseksi puheenjohtajan kannattama mielipide.

14 §

Eläkelaitoksen nimen kirjoittaa:

1) hallituksen puheenjohtaja yhdessä hallituksen toisen varsinaisen jäsenen tai toimitusjohtajan kanssa;

2) toimitusjohtaja yhdessä hallituksen varsinaisen jäsenen tai hallituksen siihen valtuuttaman toimihenkilön kanssa; tai

3) kaksi hallituksen valtuuttamaa toimihenkilöä yhdessä.

20 §

Eläkelaitoksen on vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen vahvistamisesta toimitettava Vakuutusvalvontaviraston vahvistaman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan ja tilastaan:

1) maatalousyrittäjien eläkelain alaisen muun toimintansa kuin ryhmähenkivakuutuksen osalta eläketurvakeskukselle;

2) maatalousyrittäjien luopumisetuuksia koskevien lakien alaisen toimintansa osalta maa- ja metsätalousministeriölle; sekä

3) koko toimintansa osalta Vakuutusvalvontavirastolle.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastoilla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus kohtuullisessa ajassa saada muutakin kuin 1 momentissa tarkoitettua kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa laitoksen toimintaa. Sama oikeus on eläketurvakeskuksella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen toiminnan osalta.

N:o 1120

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Valtuuskunnan, hallituksen ja jaostojen kokoonpanon on täytettävä 3, 4 ja 9 §:n, 10 §:n 2 momentin sekä 11 §:n 2 momentin vaatimukset ensimmäisen kerran valittaessa

valtuuskunnan, hallituksen ja jaostojen jäseniä 1 päivästä tammikuuta 2002 alkavalle toimikaudelle. Muutoin maatalousyrittäjien eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kulussa asetuksen voimaantulosta.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*